

Wigespejderne

1936

Nr. 3

DET DANSKE PIGESPEJDERKORPS ADRESSER

SPEJDERCHEF

Frøken Elisabeth Flagstad, Spejderskolen, Korinth, Fyn.

SOUSCHEF

Komtesse Naka Haugwitz, Villa »Rocca«, Korinth, Fyn.

BESTYRELSENS FORMAND

Fru Suzanne Lassen, Bækkeskov pr. Tappernøje.

KORPSRAADETS FORMAND

Hr. Overlæge P. Guildal, Vesterled 29, København Ø.

KORPSETS KONTOR

Spejderskolen, Korinth. Telefon Korinth 67.

KORPSETS DEPOTER

Spejderskolen, Korinth. Telefon Korinth 67.

Vester Voldgade 94^{III}, København. Telefon Byen 2573x.

KORPSETS MEDLEMSBLAD »PIGESPEJDERNE«

Læssøegade 198, Odense.

Abonnement bestilles paa Postkontorerne, 4 Kr. aarlig.

Spejderne faar Bladet gennem Toppene.

Spejdere i København!

Køb jeres Ting paa **Korpsets Depot**,
Vester Voldgade 94.

Depotet er aabent daglig Kl. 14—18.

Telefon Byen 2573 x.

Pigespejderne

Udgivet af
Det danske Pigespejderkorps

Redigeret af
Fru Hanna Holmblad Lund,
Læssøegade 198, Odense

Nummer 3

Marts 1936

19. Aarg.

Festen for Kronprinsesse Ingrid

Fredag d. 21. Februar holdt K.F.U.K. Spejderne og Det danske Pigespejderkorps i Fællesskab en Fest for vor Protektrice, Kronprinsesse Ingrid.

Ved Festen blev en Del af Førerne fra begge Korps forestillet for Kronprinsessen, der ved denne Lejlighed var i Uniform for første Gang.

Andetsteds i Bladet fortæller en begejstret Deltager om Festens Forløb.

Et Vinterbesøg i Skoven.

Samtale mellem en Spejderpige og hendes Onkel Skovrider.

Goddag, min søde Pige, du er en rask Spejderpige, som i al den Sne kommer ud og ser til Onkel Skovrider, jeg skal netop i Skoven, vil du med?"

„Ja Tak, det vil jeg meget gerne, men der er vel ellers ikke meget at se i Skoven paa denne Aarstid?"

„Det tager du meget fejl i, Vinteren er jo netop Høstens Tid i Skoven, vi har vor travleste Tid nu fra Bladene er faldet til Foraarsplantningen er afsluttet, skønt jeg ved nok, at Bymenneskene tror, at vi sidder hjemme og ryger Tobak hele Vinteren; men nu gaar vi."

„Hvad har I da saa travlt med?"

„Først og fremmest skover vi Bøg og Gran, Bevoksningerne af de forskellige Træarter skal med Aars Mellemlum tyndes ud, og vi hugger de svageste og daarligst formede Træer, for at de bedste Træer kan faa Plads til Kronerne, saa de kan vokse og blive endnu smukkere. Hvis vi ikke huggede, vilde Skoven blive som Lejesæd, og det hele blive ødelagt, ikke lige straks maaske, alt i Skoven er paa langt Sigt, vi høster, hvad Forfædrene har frembragt og planter for de kommende Slægter, det er netop det fine ved at være Forstmand; medens Landbruget saar og høster i Løbet af eet Aar, saa er der hos os fra 60 til 150 Aar mellem Saaning og Høst, og i den lange Tid skal Skoven plejes og passes, for at den kan udvikle sig smukt ligesom en Roemark f. Eks., hvis Roerne ikke bliver tyndede og rensede i Tide, bliver de ødelagt, lige saa med Skoven."

„Hvad bliver dog al den Masse Træ brugt til?"

„Ja, det er netop et meget vigtigt Arbejde at sortere Træet, saa alt kommer til sin rette Anvendelse, det knastefri Bøgetræ bliver til Møbeltræ, Vogntæ, Dritteltræ og meget andet, alt efter Størrelse og Finhed; alt vort

Smør, som sendes til England, pakkes i Dritler, lavet af vort eget fine hvide Bøgetræ. En Del bruges til Træsko, og det mere knastede til Jernbanesveller. Granstammerne skæres til Husbygningstømmer, og vi kan omtrent forsyne Danmark med, hvad vi har Brug for af Tømmer. Næsten Halvdelen af alt Træ bliver til Brænde, som er meget rarere Brændsel at bruge end Koks, og saa giver det Arbejde til vore egne Folk."

„Er der virkelig saa meget Skov i Danmark?"

„Ja, hvis Skovene blev samlet paa eet Sted, vilde de dække et Areal som Fyn."

„Men her har I jo hugget næsten alle Træer væk paa et stort Stykke, det er da Synd og Skam."

„Ja, der taler du som det lille Bybarn, du er. Her var Skoven moden, som vi Forstmænd siger, den var saa gammel, at hvis vi lod den staa, vilde den raadne indefra og store Værdier gaa til Spilde, og hvis du vil se rigtigt efter, saa staar der fuldt af smaa Planter overalt, det er den næste Generation, som skal afløse de gamle Træer; tager vi saadan et Stykke hvert Aar, hugger de fleste af de gamle Træer og planter under dem, der er tilbage, saa har vi alle Alderstrin i Skoven, og der vil altid være smukt og noget at høste, og det er netop Forstmandens Kunst at gøre dette paa den rette Maade. Se, der løber et Raadyr, her ser du dets Spor i Sneen."

„Ja, det var morsomt, men her er nogle Spor, som ser anderledes ud, hvad er det?"

„Det er Mikkels Ræv, der har gaaet her, du ser Sporet er som en Perlerad af Trin, og der kan du se, han har slæbt Luntten i Sneen; det er nok den Hare, vi ser Spor efter her, han har været ude efter. Harespor er to store Trin ved Siden af hinanden og to smaa bag efter hinanden, de sidste er Forpoterne."

„Naar I nu, som du siger, har saa travlt om Vinteren, bestiller I saa ikke noget om Sommeren i Skoven?"

„Jo, det kan du tro, men vi har kun halvt saa mange Mand i Arbejde om Sommeren. Først er der hele Foraarstiden, hvor vi planter og saar, og senere skal Plantningerne Skoven over passes, og der skal slaas Græs væk fra Planterne. Saa graver vi Grøfter og laver Vejene i Stand, og en Del Gran skover vi ogsaa i Sommertiden til Fiskekassetræ og

Hegnspæle og andet, saa her er altid Liv og Virksomhed i Skoven. Nu kan du hjælpe mig her med at maale disse Stammer op, og saa skal vi hjem til Skovridergaarden, saa kan vi bagefter se til Dyrene i Stalden, her er meget for en Spejderpige at se og lære i Skoven.“

C. & K.

Feernes Smil.

Der levede engang en meget fattig Enke. Hun maatte arbejde haardt for at skaffe det daglige Brød til sig selv og sine to Døtre, som hun boede sammen med. Mens Moderen var paa Arbejde, holdt de to Børn Huset i Orden og sørgede for den tarvelige Aftensmad. De udførte Arbejdet med Liv og Lyst og sang som Regel dertil. Dette var Moderens største Glæde, og hendes Ansigt straaled af Lykke. Hun glemte alle sine Bekymringer, naar hun vendte hjem og hørte Døtrenes glade Stemmer, og hun kyssede dem kærligt.

Men en Dag blev der Sorg i det lille Hjem — den gode Mor var blevet saa syg, at hun maatte blive i Sengen. De var saa fattige, at de ikke kunde hente Læge og heller ikke købe Medicin. I sin Fortvivlelse kom Moderen da til at tænke paa, at der dybt inde i Skoven var en Kilde, hvis Vand indeholdt Lægekraft. Da Børnene hørte det, bestemte de, at den største skulde blive hjemme og passe Moderen, medens den mindste skulde tage et Krus og hente helsebringende Vand fra Kilden i Skoven. Hun vidste, at der ved Kilden skulde bo nogle Feer, som hun havde hørt saa meget smukt om. Da hun endelig naaede Kilden, saa hun dog ingen Feer, men hun hørte en spørge: „Hvad søger du, mit Barn?“ Hun svarede tappert: „Jeg vilde saa gerne se de Feer, som jeg har hørt saa meget smukt og godt om — men sig mig, hvem er du?“ Svaret var: „Jeg er Uglemor, og jeg vil hjælpe dig. Prøv at se ned paa Vandspejlet, der vil du sikkert faa Feerne at se.“ Den lille fulgte Raadet og saa ned i Vandet. Her saa

hun imidlertid kun sit eget Spejlbillede, og det fortalte hun skuffet til Uglemor, men saa sagde Uglemor: „Kære Barn, Feer, det er de Børn — ogsaa du og din Søster derhjemme — der med Smil og Udholdenhed stryger Bekymringens Furer bort fra Moders Pande.“ Derpaa forsvandt Uglemor, og den lille fyldte sit Krus med Vidundervandet og skyndte sig hjem.

Moderen blev hurtigt rask, og da den lille fortalte, hvad Uglemor havde sagt til hende, lovede begge Døtrene højtideligt deres Mor, at de vilde blive ved med at være flittige og gode og altid hjælpe andre.

Hvis I vil tage Eksempel efter de to Børn, kan I ogsaa blive Feer!

(Dette Eventyr kommer fra Ungarn, hvor Blaamejserne kaldes „Feen des Hauses“, og hver eneste lille Blaamejse maa kende Eventyret saa godt, at hun selv kan fortælle det.)

Hvad skal jeg være? - Sygeplejerske.

Det er ikke ualmindeligt at træffe ganske unge Piger, der nærer en efter deres egen Mening altovervældende Lyst og Trang til Sygeplejergerningen. De færreste af dem aner i Virkeligheden slet ikke rigtigt, hvad det egentlig vil sige at være Sygeplejerske. I Reglen har de en veg Forestilling om et yndigt, hvidklædt Væsen, der smilende svæver rundt paa en Sygestue, hist svalende en feberhed Pande med sin kølige Haand, her retende en Pude o. s. v.

Det lyder jo altsammen meget tiltalende, og de mange Sygeplejehistorier, der for Tiden florerer i vore Ugeblade, bidrager sit til disse Vrangforestillinger.

Virkeligheden ser lidt anderledes ud.

Sygeplejeuddannelsen sker paa et Hospital eller Sygehus, og man skal være fyldt 21 Aar for at blive optaget. Hvis man saa i denne „høje“ Alder stadig anser Sygeplejen, som det eneste „saliggørende“ for een, henvender man sig helst personligt til Oversygeplejersken paa det Hospital, hvor man har tænkt sig at søge ind. Hos hende faar man saa Oplysning om, hvad der kræves af en vordende Sygeplejerske.

For at opnaa at blive Sygeplejerske skal man arbejde som Elev i tre Aar paa samme Hospital. I disse tre Aar faar man da Undervisning i saavel praktisk som teoretisk Sygepleje.

Man maa de allerfleste Steder bo paa Hospitalet og faar som Regel udleveret Arbejdstøj, saasom: Kjoler, Kraver, Forklæder og Slør eller Kapper, men ikke Strømper og Fodtøj.

Lønnen er jo selvfølgelig lidt afvigende de forskellige Steder. Som oftest faar man intet det første halve Aar, det næste halve Aar 25 Kr. pr. Maaned, det andet Aar 37,50 Kr. pr. Maaned og tredie Aar 50 Kr. pr. Maaned. Nogle Steder fordeles Beløbene maaske lidt anderledes, men i den samlede Gage er der kun ringe Afvigelse.

Der stilles forskellige saavel aandelige som fysiske Krav til en vordende Sygeplejerske.

Hun skal være i Besiddelse af et godt Hælbred og alle sine Sansers fulde Brug: normal Hørelse og Syn og veludviklet Lugtes- og Smagssans. Hun maa ikke lide af Brok, Aareknuder eller Platfod, og maa ikke have Talefejl eller være alt for nervøs.

Desuden skal hun have en god Forstand og kunne bruge den. Nogen bestemt Skoleuddannelse kræves ikke, men det er absolut en Fordel at have en god Skoleuddannelse. Der findes her i Landet een Højskole, der giver vordende Sygeplejeelever den første Indsigt i Sygeplejen; den hedder Testrup Højskole og ligger ved Maarslet (paa Djursland). Nogle Hospitaler kræver denne Forskole, andre ikke.

Imidlertid kommer det ikke an paa Teorien alene; hun maa ogsaa være i Besiddelse af praktiske Anlæg for Gerningen, men det opdaager hun først, naar hun begynder paa Arbejdet. Derfor regner hvert Hospital ogsaa den første Tid, i Reglen et halvt Aar, for en Prøvetid, inden for hvilken hun kan siges op, hvis hun findes uegnet til Gerningen, eller selv sige op, hvis hun ikke synes om det.

Hvis man endnu efter alle disse Oplysninger har Mod paa Sygeplejen, modtager man et Ansøgningsskema, som man i udfyldt Stand indsender til Hospitalet tilligemed en Lægeattest, for hvilken man maa betale sin Læge 10 Kr.

Man faar derefter nærmere Besked, om man bliver antaget, og hvornaar man skal møde.

Naar man saa endelig er antaget som Elev, kommer man de fleste Steder straks i Arbejde paa de forskellige Sygeafdelinger. Arbejdet er mangfoldigt: Sengeredning, Rengøring af Sygestuen, Pusling af Patienterne, Renlighedsdelse af de Genstande, der bruges i Dagens Løb, og sidst, men ikke mindst, det man benævner „at passe Klokker“. Hver Patient har

en Klokke, hvormed han ringer, naar han ønsker Hjælp lige meget til hvad, og det er en Elevs Pligt hurtigst at efterkomme denne Kiemen lige meget, hvor travlt hun har.

Den teoretiske Uddannelse faar man gennem Skoletimer med skiftevis Oversygeplejerske, Instruktionssygeplejerske og Hospitalets Reservelæger. Disse Skoletimer, der beløber sig til to, tre eller fire om Ugen, forlægges til den Fritid, man daglig har, og Lektielesning og Stile maa man da benytte Aftentimerne til.

Paa nogle Hospitalet har man Elevtiden inddelt i særlige Læsetider og særlige Arbejdstider, men det er de færreste Steder.

Mange Steder strækker Arbejdstiden sig over 14 af Døgnet's Timer; heraf har man en daglig Fritid paa 2 Timer skiftevis Formiddag og Eftermiddag, og lige Tid til Spisning desforuden. Som bekendt, er der jo altid Døgtjeneste paa et Hospital, og Nattevagten, der som Regel strækker sig over 12 Timer, varetages af Eleverne efter Tur, som Regel 14 Nætter ad Gangen.

Som man maaske har forstaaet, er det et ret anstrengende Arbejde at være Sygeplejerske, og man maa da ogsaa tage visse Hensyn for at kunne varetage sin Gerning tilfredsstillende for sig selv og andre. Man maa sørge for passende Søvn og Hvile, gennemført personlig Renlighed, rigelig Motion i frisk Luft og passende Adspredelse. Man er mere end andre Mennesker udsat for Smitte af forskellig Slags, hvorfor man altid maa iagttage den største Forsigtighed. Kunsten er nemlig ikke at kunne desinficere sig, men at undgaa at blive inficeret.

Der har i den sidste Tid været talt og skrevet meget baade for og imod Sygeplejerskernes lange Arbejdstid. Nogle mener, at Sygeplejerskerne, ligesom andre Mennesker, bør have lidt mere Tid til at varetage deres egne Interesser; andre derimod mener, at en „rigtig“ Sygeplejerske betragter sin Gerning som et Kald og derfor helliger den hele sin Tid og Interesse.

Paa flere af de store Hospitalet her i Landet har man nu midlertidigt forsøgsvis indført 3-Skifte, hvilket altsaa vil sige 8 Timers

Arbejdsdag, og efterhaanden følger der flere og flere efter.

Hvert Aar afholdes der Eksamen for Eleverne. Efter at have bestaaet den tredje Eksamen, kaldes man Sygeplejerske, og man ansøger nu Sundhedsstyrelsen om at faa et Brev som statsautoriseret Sygeplejerske; dette paakræves ved Lov.

Endnu er man dog ikke fuldt uddannet; for at opnaa dette, maa man tage Tjeneste paa et Sindssygehospital i 6 Maaneder og paa en Fødselsstiftelse i 2 Maaneder.

Til at varetage Sygeplejestandens Interesser er der en Landsforening: Dansk Sygeplejeråd. Naar man har gjort Elevtjeneste i et Aar, søger man Optagelse i denne Forening som ekstraordinært Medlem, og har man staaet som saadant i 2 Aar, altsaa til man opnaar sin Statsautorisation, hvilket er en Betingelse, søger man Optagelse som ordinært Medlem.

Er man Medlem af denne Sammenslutning, (hvilket de allerfleste Sygeplejersker er), søger man derigennem om ovennævnte supplerende Uddannelser, og den skaffer da disse, men man maa søge ca. et halvt Aar i Forvejen, hvis man selv ønsker at bestemme, paa hvilke Steder Uddannelsen skal foregaa.

Har man nu gennemgaaet disse to Grene af Sygeplejen, kaldes man fuldtuddannet Sygeplejerske og kan nu begynde at virke som selvstændig Sygeplejerske.

Der har en Tid været, om jeg saa maa sige, Overproduktion af Sygeplejersker, men efterhaanden, som Hospitalet indfører 8 Timers Arbejdsdag, bliver der jo i den følgende Tid Brug for mange flere Sygeplejersker end hidtil.

Efter denne Beskrivelse kan det maaske se ud, som om Sygeplejen kun er eet Slid fra Morgen til Aften; men tro ikke det.

Man kommer selvsagt i Berøring med en Masse forskellige Mennesker af alle Aldre og Samfundslag, og efterhaanden lærer man jo, hvorledes de forskellige Mennesker skal omgaaes. Dette kan ofte være et helt Studium. Holder man af sin Gerning, vil man altid være i Stand til at finde Lyspunkter i Hver-

dagens tilsyneladende haabløse Ensformighed, og man vil i det daglige finde saa mange store og smaa Glæder, at man føler sig rigeligt belønnet for alt sit Slid og ogsaa glemmer de Skuffelser, man nødvendigvis faar.

Der er et Navn, der bør nævnes, og det er alle Sygeplejerskers store Forbillede: Florence Nightingale*). Hvordan en Sygeplejerske skal være, udtrykker hun i sit smukke Løfte, der lyder saaledes:

„Jeg forpligter mig overfor Gud og i Nærværelse af denne Forsamling til at leve mit Liv i Renhed og at udøve min Gerning i Troskab. Jeg vil gøre alt, hvad der staar i min Magt for at opretholde og højne min Stands Maal, og bevare Tavshed om alle personlige Forhold og alle Familieanliggender, som kommer til min Kundskab under Uøvelsen af mit Kald. Med Troskab vil jeg søge at hjælpe Lægen i hans Ar-

bejde og vie mig til deres Velfærd, som er betroet til min Omsorg.“

Til Slut har jeg efter „Tidsskrift for Sygepleje“ en Opskrift paa, hvordan man laver en god Sygeplejerske:

„Tag lige store Dele af Livsmod, godt Helbred, Medfølelse og Deltagelse, — spædt op med Energi og jævnet med Menneskekærlighed — brug en første Klasses Sygeplejerskole til at røre det sammen i, sød dette med et Smil, tilsat en god Portion Takt, Humør og Uselvished, rigelig blandet med Taalmodighed.“

Bages i Kvindelighedens Form — tempereres med Begejstring — sluttet af med en Kappe og garneres med Ærgerrighed.

En Sauce af Erfaringer forhøjer altid Virkningen af denne Opskrift.“

Asta Damgren, statsaut. Sygeplejerske.

*) Hun har for kort Tid siden været omtalt her i Bladet.

Inter-
nationalt
Nyt

5. internationale Træning i Holland.

Det hollandske „Het Nederlandsche Padvindstersgilde“ arrangerer Lejr med Træning paa deres faste Lejrplads, Gildesterrein, Ommen (Ov.), Nederlandene.

Den varer fra 20. til 29. Juli.

Prisen for Forplejningen er 1.75 hollandske Gylden pr. Dag. Trænings- og Indskrivnings-

penge er 1 £ (Sterling). Disse Indskrivningspenge bliver ikke tilbagebetalte, hvis Deltageren undlader at møde.

Indkvartering. Der vil blive sørget for Telte. Deltagere kan ogsaa medbringe deres egne Telte. Deltagere, som ikke tør sove ude, kan faa Køjeplads i en Bjælkehytte paa Lejrpladsen.

Lederne af Træningen er: Miss Shanks (England) vil lede Træningen, assisteret af Miss Knopperl (Holland) og Mrs. Homi (Suomi, Finland).

Antallet af Deltagere maa ikke overstige 30.

Kun 6 fra hvert Land kan deltage og Indmeldelse modtages indtil 13. Juni.

Sprog. De alm. Sprog Engelsk, Fransk og Tysk vil blive anvendt, men der advares imod at melde sig, hvis man ikke har saa meget Kendskab til Engelsk eller Fransk, at man kan følge Foredrag eller Diskussion i et af disse Sprog. Deltagere skal ankomme til Ommen senest Kl. 6 Morgen Søndag den 19. Juli. Betalingen skal sendes til Direktøren for Verdensbureauet, 17 Buckingham Palace Road,

London S W I, og Ansøgning om Deltagelse skal sendes forud til Souschefen.

Lejrudstyr! Spejderuniform, Frakke, Lejr-kittel, Gymnastiksko, Toiletsager, personligt Udstyr, Lejrvandfad, to uldne Tæpper eller Sovepose, Vaar til at fylde med Halm, Badesdragt og Hætte (der er her en Badeplads), to Krus, to Tallerkener, Kniv, Ske og Gaffel, disse sidste Ting, det ene Krus undtaget, lægges i en Pose til at hænge op. Ruds-sager.

Pas medbringes.

Checks indsendes til: The World Association of Girl Guides and Girl Scouts."

* * *

INTERNATIONALT SENIORTÆVNE

Fra 2.—15. August 1936 afholdes paa Our Chalet i Adelboden, Schweiz, et internationalt Seniorstævne under Ledelse af Mlle. Mouchin, assisteret af Miss Orsman.

Hvert Land kan sende indtil 6 Personer, en Fører, hvis der er 6 Seniorer.

De, der deltager, skal være mellem 18 og 25 Aar, ikke være Fører, og helst ikke tidligere have haft Lejlighed til at rejse udenlands, og have nogen Erfaring som Senior.

Da det er Meningen ved dette Stævne at befordre international Forstaaelse, og fremme Idéer om Arbejdet, er det ikke tilstrækkelig Hjemmel til at deltage, at man vil besøge Our Chalet.

De Seniorer, der deltager, skal være i Stand til at kunne udveksle Tanker og Meninger med andre Seniorer om deres eget Arbejde og tage de nye Idéer med dem hjem, som de modtager. Den ledsagende Fører skal kunne lede sin egen Afdeling paa indtil 6 og forstaa at gøre dem bekendt med de Instrukser, hun modtager af Mlle. Mouchon.

Deltagere skal kunne forstaa enten Engelsk eller Fransk. De, der taler Fransk, skal kunne forstaa Engelsk og omvendt. Hvis det ønskes, oversættes til Tysk.

Landenes Leder vil sørge for, at fælles Indskrivningsgebyr bliver afsendt. Der sendes 7 shilling pr. Person.

Der betales for Kost og Logi i Our Chalet: Høsæk paa Sovesal schw. Frc. 2,50 pr. Dag.

Lejrseng p. Sovesal schw. Frc. 3,50 pr. Dag.
Seng i Vær. til 3—5 schw. Frc. 4,00 pr. Dag.
Enkeltværelse schw. Frc. 5,00 pr. Dag.

Deltagere bedes betale i schw. Frc. for Kost og Logi paa Our Chalet, inden de forlader dette.

Indmeldelse til Souschefen hurtigst muligt, senest 1. April.

* * *

THINKINGDAY

Hvad gjorde du ud af Dagen i Aar? Hvor sendte du dine Thinkingdaykort hen? Vil du høre, hvor mine gik hen? Et til Danmark, et til Norge, et til Finland, to til Ungarn, et til Østrig, et til Ceylon, et til Australien, et til England, et til Amerika. Flere end 10 syntes jeg ikke, jeg havde Raad til, men saa havde jeg da været lidt med og faaet et Pust internationalt over mig, og jeg kunde haabe paa at høre fra Kammerater ude i Verden og paa den Maade bygge lidt Bro mellem Lande og Pigespejdere. Alle I, der i Aar blot har læst, at man kunde købe Thinkingdaykort, men ikke gjort mere, I køber til næste Aar, ikke? Der er jo blot knapt 12 Maaneder til.

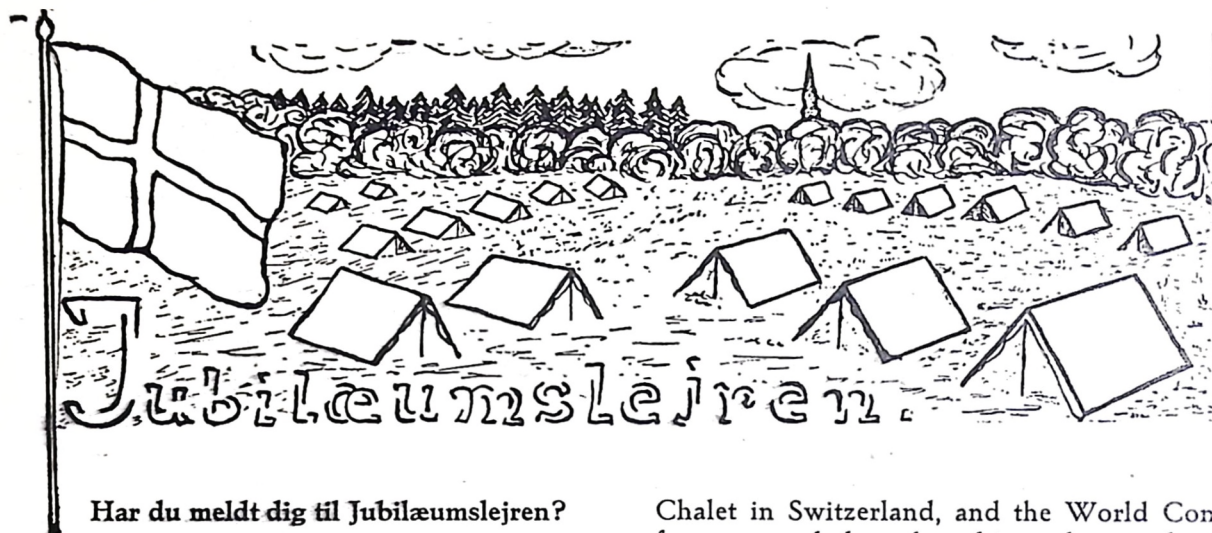
Fromse.

TROPSFØRERE!

Ansvarsforsikringen for 1936 er tegnet for alle Korpsets Spejdere og betales med 12 Øre pr. Spejder.

Naar Troppene skal indbetale deres Bladkontingent for April Kvartal bedes Tropsførerne samtidig sende mig Pengene for Ansvarsforsikringen. Men husk det nu! Det er saa kedeligt hele Aaret rundt at skulle samle disse smaa Beløb sammen. Lad os nu faa det overstaaet med e e n G a n g.

Korpssekretæren.

Har du meldt dig til Jubilæumslejren?

Nu maa du skynde dig at melde dig til Jubilæumslejren. Prisen for Deltagelse er 22 Kr., hvoraf 1 Kr. betales senest 1. April. (Indmeldelse Tropsvis). Du husker nok, at der var en Trykfejl i den første Meddelelse om Lejren (i Nr. 8). Alle Spejdere, der er fyldt 11 Aar inden 1. Januar 1937, kan deltage. Gem alle andre nok saa fristende Ferieplaner til en anden Gang — husk, at du bliver mindst 35 Aar, inden Korpset igen holder Jubilæumslejr!

Lady Baden Powell kommer til Jubilæumslejren.

Som det vil ses af nedenstaaende Brev, har Verdensspejdercheferne ændret deres Rejseplaner, og vi kan derfor glæde os til at se Lady Baden Powell i Lejren!

KIMBERLEY, Cape Province,
South Africa.

28th January, 1936.

My dear Countess Haugwitz.

You will probably be surprised to get a letter from me now for no apparent reason, but although I am wandering far afield here in South Africa I often think of all of you in Europe. I hope all goes well with all your dear Guides in Denmark — they ARE such a good lot.

On this tour I am speaking a great deal about the World Guiding, and I find that people are very interested to hear about the

Chalet in Switzerland, and the World Conferences, and the other things that we have done in so many different countries. I often tell them about your wonderful Movement in Denmark, and their brave carrying on in spite of the ban on their uniform, and their other difficulties, and I find that my audiences love getting these „glimpses“ into the far away countries of Europe, that they only know of by name; it opens their eyes a great deal to the bigness of the Guide sisterhood, and makes them realise what a really world-wide thing it is.

I am writing largely to let you know that we are returning to England in May instead of in July as we had planned. The Chief Scout has been ill with a nasty attack of malaria fever, so we have decided to cancel the long tour he was to have done all through South Africa, and the long trip up the West Coast, so we are coming direct home.

This is lovely for me, because it means I will be able to come to the World Conference in Sweden in June. And besides this it will make it possible for me to come on to your World Camp in Denmark — if I may! I hear you are having a great occasion on the 13th July, and though I would not in any way like to thrust myself on you, I should dearly love to come and see the Camp for a day or two on my way home from Sweden, if you will allow me to.

I have an idea that you very kindly wrote and invited me to come, and that I told you I should not be able to owing to this African

tour, but now that our plans are altered I would so love to come and see you after all.

With kindest remembrances to you and to Miss Flagstad.

Yours affectionately,

Olave Baden-Powell

Hvad koster Rejsen til Lejren?

Derom kan med Bestemthed ikke siges noget endnu, men vi véd, at det er et Spørgsmaal, der har stor Betydning, og vi fører Forhandlinger for at skaffe jer saa store Rejselettelser som mulig. Vi kan glæde jer med, at Sydfyenske Jernbaner vil lade alle Spejdere rejse for ½ Pris til og fra Lejren, og vi haaber i April Bladet at kunne oplyse jer om, hvad Rejsen vil komme til at koste.

FESTEN for Kronprinsesse Ingrid

Lad det med faa Ord være sagt: Det var en vidunderlig Oplevelse.

Først al den Spænding, der gik forud — om man i det hele taget kom med, og da det var afgjort, og vi i min Patrulje heldigvis var saa lykkelige at komme med allesammen, saa regnede det med Spørgsmaal: Hvad har Kronprinsessen paa? hvad skal der ske? o. lign. — Derefter kom Travlheden med Uniformen, der skulde være helt i Orden.

Endelig gik de sidste Dage, og den begivenhedsrige Fredag kom. — Hele Vejen op ad Trappen stod Spejdere — skiftevis en grøn og en blaa. Kl. 7½ var alle: 200 grønne og 200 blaa i stiveste Puds paa Plads i K. F. U. K.s store Festsal, og vi fik Besked om, hvordan

vi skulde forholde os, naar Kronprinsessen kom ind. Den halve Time, vi sad og ventede, sneglede sig af Sted, men endelig Kl. 8 præcis gik Dørene op — Orkestret spillede, og alle rejste sig med Front til den Gang, hvor Kronprinsessen gik op efterfulgt af de høje Chefer og Divisionschefer. — Der kom „hun“, yndig og smilende og som en af vore egne i vor Uniform, blaa af Farve og grøn i Snittet.

Da Kronprinsessen havde taget Plads, begyndte Underholdningen. Først „Prinsessen i et Sagaland“, hvor en lille „Grønsmut“ spillede Prinsessen, som „lavede Maden til hele Vagtparaden“, „kørte i Bil gennem Byen“ og til Slut sagde „Ja“ til den danske Kronprins. Kronprinsessen morede sig meget over Børnene og takkede smilende den lille Prinsesse, da denne overrakte den rigtige Prinsesse sin Brudebuket.

Derpaa fulgte en livlig Folkedans — Lysbilleder — forskellige Recitationer og til Slut et smukt Lejrbaal, hvor bl. a. „Var skall jag finna mig en flicka“ blev sunget med Solosang og Kor.

Derefter blev Kronprinsessen ført ned i Gaarden, der var hvid af Sne, og her stod Spejdere med Fakler og sang en til Festen skrevet Sang, og de endte med at kaste deres Fakler paa et Baal til Ære for Kronprinsessen, som takkede „saa meget for den smukke Fest.“

Festen sluttede med at Kronprinsessen drak Te sammen med „Staben“, og „vi Menige“ drak Te for os selv. Da det var gjort, stillede vi op hele Vejen ned ad Trappen og hen til Døren for at faa et sidste Glimt af Kronprinsessen, og nu kunde man rigtig se hende. Sød og yndig kom hun ned ad Trappen og smilede til alle Sider, og saa hilste hun, og det syntes jeg var saa dejligt. Hurraraabene gjaldede medens Kronprinsessen kørte bort — og nu glæder vi os rigtigt til at se hende igen i Lejren til Sommer, det kan vi vist alle være enige om.

R. D.

Kære Spejdere!

Dette, at man skal hjælpsom være,
bør enhver Spejder holde i Ære;
men hør nu en Gang, hvad forleden mig
hændte,

da jeg netop en Tanke til dette sendte.
Der stod en Dame et Stykke fra mig,
at gaa over Gaden hun turde ej,
jeg skulde selv til over at gaa,
jeg sagde til Damen: „Undskyld, jeg maa
vel ikke ha' Lov at ta' Dem under Armen?“
Straks lynte af Damens Ansigt Harmen,
hun vredt mig afbrød og sagde som saa:
„Tror du ikke, jeg selv kan over gaa“.
Se, det var en Fiasko, en dundrende een,
dog, jeg tabte ej Modet, jeg var ej sen,
da en ældre Herre et Sted jeg saa,
det saa ud, som vilde han over gaa,
jeg spurgte ham saa: „Maa jeg følge Dem
over?“

Han svared': „Hvodden er'et du gaar og
sover?“

Jeg ønsker aldeles ej over at komme,
men der er jo Folk, hvis Hjerner er tomme,
se du hellere selv til hjem at naa,
inden det fuldstændig galt skal gaal!“
Jeg smiled' til ham og forsvandt noget brat,
men hvordan det end gik til, saa var Gaden
glat,

for da jeg paa Kørebanen ud vilde gaa,
med en Cykle over mig jeg laa,
jeg samled' mig sammen og tænkte mig om,
men for Idéer var Hjernen tom,
der blev sort omkring mig, jeg husker
ej mer',

nu paa Hospitalet jeg ligger og ler,
over min egen Spejderære,
og Budet: hjælpsom at være!

Ærbødigt

NIK, Nykøbing.

Bladet.

Jeg sad i Aften og læste i nogle gamle Spejderblade, og som saa ofte før kom jeg til at tænke paa, hvor meget bedre Bladet var den Gang end nu.

(„Om Forladelse, Redaktør, det er ikke din Skyld“).

Jeg mener, hvad Humør angaar; vi mangler noget Krudt.

Findes der virkelig ikke i Korpset en Pige, der kan sætte sin Pen og sin Hjerne lidt i Sving, og lave noget, som kan more de store og interessere de smaa. Jeg mener ikke, at Bladet skal være fuldt af Pjank og Pjat; men de evindelige Tropsfester og Rejsebeskrivelser bliver nu ikke ved at være morsomme. Der er i Bladet mange gode og fornuftige Ting for de store; men jeg kan ærlig talt godt forstaa, at de smaa ikke er vildt begejstrede.

Denne min Mening sad jeg og udviklede for en Tropsfører og Divisionschef. — Det

sammenbidte Svar lød: „Jamen, naar du synes, det er saa daarligt, hvorfor skriver du saa ikke noget bedre selv?“

Der sad jeg — jeg er nemlig aldeles blottet for Evner i den Retning; men jeg satte mig for, at nu skulde der ruskes op i alle de velbegavede Hoveder. Altsaa, skriv noget, som interesserer de smaa og dem paa 14—15 Aar; for jeg vil trods alt vove at holde paa, at det er dem, det kommer an paa, og Bladet er deres og ikke de gamles.

Hæng i !!!

A. M. L.

— — —

Paa Redaktørens Vegne takker jeg, fordi hun blev frifundet, og jeg giver A. M. L. Ret i, at det vilde være dejligt med lidt morsomt Stof for de mindste — og os andre med!

Saa venter vi snart at høre fra de mange vittige Hoveder, som sikkert sidder Landet over og aldeles ikke har tænkt paa, at det er deres simple Pligt at lade os andre faa Del i deres gode Humør.

M. K.

Spejderbevægelsen i Indien.

Da jeg sidste Sommer deltog i den 4. internationale Træning paa „Our Chalet“, hvori der deltog Spejdere fra 14 forskellige Lande, traf jeg blandt andre interessante Personer en Træner fra Indien. Jeg bad hende fortælle mig noget om, hvordan Spejderbevægelsen arbejdede i Indien, og for nogen Tid siden modtog jeg saa et Brev fra Miss Sherene Rustomjee, hvori hun fortæller om dette besværlige, men interessante Arbejde:

Pigespejderbevægelsen kom til Indien næsten straks efter, at den var startet i England. Skønt man taler om Indien som eet Land, bestaar det dog i Virkeligheden af mange smaa Lande, som styres af en Guvernør, som er ansvarlig overfor Vicekongen, som igen er Kejserens Repræsentant. Disse smaa Provinser bebos af Folk, som tilhører forskellige Samfundslag, har forskellige Religioner og

desværre ogsaa taler forskellige Sprog. Der er ca. 350 Mill. Indbyggere i Indien og ikke mindre end 40 forskellige Sprog, som igen bestaar af mange Dialekter, saa det er ikke noget let Arbejde at samle saadant et Folk. Vanerne hos de forskellige Samfundslag er vidt forskellige, Klæderne varierer og det samme gør Føden. Hvor en maa spise Kød, maa en anden det ikke, nogle er fuldstændig Vegetarianere, andre har visse Bestemmelser; nogle maa aldrig spise Urter, som er vokset under Jorden, andre maa ikke spise efter at Solen er gaaet ned af Frygt for at komme til at spise Insekter, som kommer frem efter Mørkets Frembrud. Disse og mange andre Vanskeligheder stiller Spejderarbejdet os overfor; men saa ivrige er Børnene efter at slutte sig til vor Bevægelse, at vi er i Stand til at overvinde disse smaa Problemer.

Da Pigerne i Indien stadig giftes i en meget tidlig Alder, gøres vort Arbejde mest blandt Børn i Brownie-Alderen, disse kaldes i Indien for Bluebirds. Vi tilpasser Prøverne efter indiske Forhold og Børn, og deres Uniform er et nydeligt langt Skørt i mørkeblaat, som naaer til Anklerne, og en lille hvid Bluse med korte Ærmer. Vore Hindu-Blaamejser bærer Blomster i Haaret, da det er en Del af deres Skikke, og de har ogsaa Lov til at bære et Par Ankelringe af Guld eller Sølv eller Glas og et Halsbaand af Perler, som ogsaa er en nødvendig Del af en Hindukvindes Paaklædning. Vore Spejdere elsker alle Former for Ceremonier, og de er altid rede til at lave Velkomstsange, som passer til enhver Lejlighed, og de bruger mange Blomster til deres Ceremonier. Meget af vort Arbejde gøres i Skoletiden, og de fleste af vore Førere er Lærere. Vi har Møder hver Uge, en Time eller mindre, og det meste af vort Arbejde gør vi i Skolens Sal eller paa Legepladsen, da Afstandene er saa store, og det ikke er let at komme ud til Haverne og de aabne Pladser. Vore smaa Spejdere er meget flinke til Haandarbejde og laver pragtfulde Broderier, og de er ogsaa dygtige til at lave Mad, da de fleste indiske Børn begynder at hjælpe deres Mor med det, før de er 5 Aar, og de elsker ogsaa at hente Vand fra Landsbyens Kilde.

De fleste Troppe er ude i Landsbyerne, og de er meget spredt; de møder sjældent andre Spejdere, og derfor imødeses det aarlige Besøg af Træneren med Glæde. Jeg mindes levende en Aften, da Træneren havde meldt sin Ankomst; alle Børnene ventede i Landsbyskolen; men Træneren var forsinket. Hun var taget af Sted til denne Landsby, som laa ca. 70 miles fra hendes Hjem; Rejsen begyndte i Bil; denne gik tilsidst itu, og en anden maatte bringe hende videre gennem Markerne, hvor den tilsidst ikke kunde komme videre; hun blev saa kørt i et Oksekøretøj, som gik langs et ubanet Spor tværs igennem Markerne. Det sidste Stykke blev tilbagelagt paa Hesteryg, og Føreren kom 4 Timer for sent i Bælgmørke, og ventede naturligvis, at alle de smaa Spejdere var gaaet hjem; stor var

derfor hendes Forbavselse over ikke alene at finde Børnene ventende, men ogsaa disses Forældre, Bedsteforældre, Onkler, Tanter og Venner fra Landsbyen var alle forsamlet for at give hende en rigtig kongelig Velkomst. De faa Lys, som Landsbyen ejede, var alle bragt herop, og her i det svage Lys, hvor hun næppe var i Stand til at se Børnenes Ansigter, eller hvad der ellers hændte, holdtes det bedste Møde, man kan tænke sig, og det endte med Optagelse af disse Børn, som havde ventet paa det i mere end 6 Maaneder.

Alene dette lille Tilfælde viser, hvad Spejderbevægelsen er værd, og det betyder umaadelig meget for vore indiske Børn, til hvem det bringer den eneste Glæde i deres Ungdom, som de nogensinde vil faa.

Oversat af Vibe Honoré.

Man spurgte mig engang: „Hvorledes lyder Forbudet mod Spejdernes Tobaksrygning?“ Mit Svar var, at der slet intet Forbud var, men enhver Dreng ved, at den Dreng, der ryger, er et Fæ, og vi har den stiltiende Overenskomst i Bevægelsen, at „en Spejder er ikke et Fæ“.

For nogle Aar siden sagde jeg til mig selv: „Om tre Aar er du død. Du maa derfor faa baade dette og hint gjort færdigt, ellers bliver det for sent“. Denne Vane fik mig til at sætte Fart paa og faa udført Ting, som jeg ellers vilde have opsat.

Opsætter du en let Ting, bliver den svær, og opsætter du en svær Ting, bliver den umulig.

Se bare til Frimærket, min Dreng; dets Nytte skyldes, at det kan holde fast ved en Ting, til det naaer Maalet.

Kronprinsessens Uniform.

K. F. U. K.s Model, men i vor mørkeblaa Farve.

Hvid Skjortebluse med lyseblaat Slips.

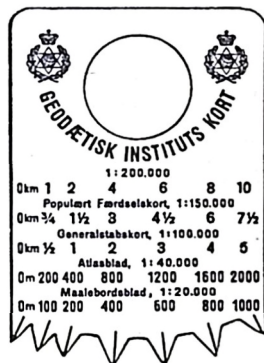
Hat og Skulderdistinktioner forgyldte ligesom Spejderchefens, men med lyseblaa Esprit og paa lyseblaat Underlag.

K. F. U. K.s Fløjte (Fangsnor), men forgyldt.

DEPOTET MELDER

Vi har nu Skulderfilt paa Lager — et Stykke svært, mørkeblaat Filt med paasyet Læder, beregnet til at stikke ind over de Remme paa Rygsækken, der gaar frem over Skulderen, for at disse ikke skal gnave og genere; de sælges parvis og koster 1,75 Kr.

Her ser I en Kortmaaler, som I kan købe paa Depotet; den er meget let at anvende —

det kan I alle finde ud af; man skal først se efter Kortets Maalestok og saa se paa Kortmaaleren, hvor stor Afstanden mellem Spidserne er, og saa lader man bare Spidserne følge den Vej, der skal maales, idet man drejer Kortmaaleren, medens den staar paa en Spids, og samtidig tæller man, hvor mange

Gange den drejes. Den er udgivet af Geodætisk Institut, fylder intet i en Lomme og koster kun 1 Kr. — leveret i Skindetui.

Til Sommerlejren faar alle Troppene Brug for en Idakedel — saa har man altid varmt Vand paa sin Lejrplads. Det er en stor Blikbeholder med et Skorstensrør i Midten. Kadelen stilles for Enden af Kogerenden og fungerer altsaa som Skorsten. Idakedelen faas paa Depotet og koster 16,00 Kr. Den er opfundet af Fru Ida Thorbek, Slagelse, — deraf Navnet.

Depotets Strømper koster nu 3,25 Kr. pr. Par, men det er ogsaa en meget svær, udsøgt Kvalitet, vi har faaet hjem — prøv den — den skal nok holde.

Depotforvalteren.

LANDET OVER

Aarhus Division. Oktober Kvartal 1935.

I. A a r h u s: Forberedelser til Jubilæumsfesten. 10.10. Kimc til Jubilæumsfesten i København. 12. og 13.10. Stor Jubilæumsfest i Aarhus for de østjyske Troppene. Besøg af Chefen og Souschefen, Meise og mange andre. 336 Spejdere deltog. Lørdag Aften Jubilæumsfest, hvor Chefen og Souschefen talte. Søndag begyndtes der med Spejder-Gudstjeneste i Sct. Paulskirken, hvor Pastor Gaarn-Larsen prædikede. Derefter Terrænleg i Marselisborgskovene. Om Eftermiddagen Gallaparafe for Chefen. 3.11. Travetur. Ugentlige Patruljemøder i 2 Patruljer. 8.11. Forældremøde. I December ugentlige Patruljemøder. 8.12. Forberedelser til Jule-good-turn. 15.12. Indsamling af Tøj. 19.12. Ordning og Indpakning. 22.12. Jule-good-turn hos 6 fattige Familier.

II. A a r h u s: 1.10. Indvielse af nyt Tropslokale. Tropsraadet og Kimc deltager. 6.10. Troppen deltager i Dronning Dagmar Trops Fest. 1. og 13.10. Hele Troppen deltager i Jubilæumsfesten. Ved Paraden 13.12. indvier Chefen vor nye Fane. Ugentlige Patruljemøder i 5 Patruljer. 8.11. Forermøde. 17.11. Korttegning hos Kimc. 27.11. Troppens Fødselsdag fejres i Tropslokalet. Patruljerne sørger selv for Underholdning. I December Uddeling af 500 Sedler til Jule-good-turn. 8.12. Indsamling af Tøj til Jule-good-turn. 13.12. Forermøde, der arbejdes med Jule-good-turn i 5 Patruljer. 22.12. Jule-good-turn: 6 Familier faar Mad og Tøj. 1 Familie Tøj.

Spejdere!

*Selvfolgelig køber vi
paa Depotet!*

Brevmappe	1,50	Spinnereb	1,75
Sølvcivilnaal	1,50	Knobbaand	0,35
Silkeslips	4,50	Cykleflag	0,50

Sommerlejren

*tænker I sikkert paa allerede nu
og ønsker jer:*

Lejrseng	17,00	Spisebestik	1,85
Sovepose	29,50	Ske, Kniv, Gaffel i Pose .	1,15
Barnesovepose	24,50	1 Sæt Tallerkener og Krus	1,40
Lejrtæppe	9,50	Sejldugsvandfad	1,80
Lagenpose	3,50	Sejldugsspand	2,50
Madrassvaar	3,50	Fodfolksspade	4,45
Rygsæk, Meis org., 20,00—23,00		Økse	4,00
Tornysterrygsæk	10,00	Øksehylster	1,15
Blaa Tværsæk	1,90	Teltlygte	1,15
3 Mands Madrasser	5,75		

*Slaa Jer sammen og skriv efter det, I mangler,
paa den Maade sparer I Porto!*

DET DANSKE PIGESPEJDERKORPS DEPOT

Spejderskolen — Korinth — Fyn

Depotets Filial i København: Vestervoldgade 94³. Tlf. Byen 2573x

REDAKTION: FRU HANNA HOLMBLAD LUND, Læssøegade 198, Odense. (Hertil sendes alt angaaende Bladets Indhold.)
ADMINISTRATION: Bladkontingent sendes til: »PIGESPEJDERNE«, Spejderskolen, Korinth, Fyn. Postgiro-Konto: 36302
EKSPEDITION OG TRYK: FYENS STIFTSBOGTRYKKERI (DREYER), Odense. Afleveret til Postvæsenet den 16. Marts 1936.